

og godt, men paa den anden Side af Hensyn til de store Udgifter, det muligvis vilde afføde, veg tilbage derfor. Jeg mener nu, at dette Spørgsmaal er saa stort og vigtigt, at man ikke kan lade Hensynet til Udgifterne være det afgørende, jeg tror snarere, at man maa sige, at Samfundet daarlign har Raad til ikke at ofre det. Det gælder baade overfor Moderen og overfor Børnene. Gennemførelsen af det Forslag, der blev stillet i det andet Ting, om Oprettelse af Optagelseshjem for spæde Børn, vilde jeg anse for noget af det vigtigste ved denne Lov, thi et er sikkert, at netop de spæde Børn ere de vanskeligste at faa anbragte. Enhver, som har haft med kommunale Sager at gøre, vil vist indrømme, at det at kunne tilvejebringe Plejehjem til ganske spæde Børn tidt stiller sig overordentlig vanskeligt, saavel naar det er Kommunalbestyrelsen, der har det i sin Haand, som naar det er Moderen, og det vil tidt føre til, at den uformuende Moder, for hvem det gælder om snarest muligt at komme ud paa Arbejdsmarkedet igen, naar hun skal have sit Barn anbragt, tager til Takke med et Plejehjem, som ikke er saa heldigt, og som hun ikke vilde nøjes med, hvis hun ikke var tvungen til at faa Barnet anbragt snarest muligt. Her vilde Oprettelsen af Optagelseshjem, hvor disse spæde Børn kunde blive anbragte og være i de første Aar under gode Forhold, være et af de vigtigste Midler til at ophæve eller i alt Fald i betydelig Grad formindske den store Dødelighed, der nu hersker blandt disse Børn. Som sagt, jeg anser det for at være af overordentlig stor Betydning, om disse to Bestemmelser, som bleve foreslaaede af mine Partifæller i det andet Ting, kunde blive indførte i det foreliggende Lovforslag, og jeg er af den Mening, at selv om Samfundet her kom til at yde betydeligt dertil, saa vilde det være Udgifter, som i Længden vilde være godt anvendte.

Endelig kunde jeg ønske, at de Udgifter, som Kommunen her skal udrede til Børn, der ere fødte udenfor Ægteskab, i nogen Grad, om muligt helt og holdent, kunde refunderes af Statskassen. Vi vide, at Kommunerne ere haardt spændte for, og vi vide, at Lovgivningsmagten ikke saa sjælden har vedtaget Love, der stadigvæk have øget Byrderne for Kommunerne. Jeg mener, at Staten lige saa fuldt som Kommunerne kunde være interesseret i de bedre Vilkaar og bedre Forhold for disse Børn. Jeg mener, at det er en Samfundssag og en Sag, som ikke alene Kommunerne, men Staten kunde være interesseret

i. Jeg vilde derfor anse det for heldigt, om Staten her ydede eller refunderede Kommunerne en Del af Udgifterne til disse Børns Underhold.

Jeg kan med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Loven slutte mig til de Udtalelser, der faldt fra det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) angaaende § 18 og § 19 om Udvandring og om Bortrejse til Udlandet. Jeg tror, at disse Bestemmelser i Virkeligheden ikke ville kunne føres ud i det praktiske Liv, uden at de med Lethed kunne omgaaes af dem, der tænke over det, og de, der ville komme til at bøde derfor, ere nærmest dem, der ikke have bedre Forstand. Jeg tror ikke, at disse Bestemmelser ville være gavnlige, idet de efter min Mening snarere ville opfordre Faderen til maaske før Tiden at stikke af for derigennem at søge at unddrage sig Bidragspligten.

Endskønt jeg altsaa ikke mener, at dette Lovforslag, selv om det vedtages i den Skikkelse, hvori det her forelægges, vil være fuldt tilfredsstillende eller i nogen betydelig Grad forbedre Forholdet for disse Børn, skal jeg dog erkende, at det indeholder en Del Forbedringer i det nuværende. Jeg skal saaledes pege hen paa Bestemmelsen om, at Børnene skulle ind under Plejetilsynet. Det anser jeg for at være en særdeles god Bestemmelse, ligesom i det hele taget at Bidraget bliver noget større, end det hidtil har været. Idet der saaledes er Haab om, at dette Lovforslag dog kan bringe noget godt, kan jeg kun ønske, at det maa faa en let Gang gennem dette Ting.

Justitsministeren (Alberti): De Udtalelser, der nu ere faldne fra forskellige Sider i dette høje Ting, overbevise mig om, at man ogsaa her i Tinget erkender Betimeligheden af at søge at forandre den bestaaende Lovgivning paa det her foreliggende Omraade. Om Hovedspørgsmaalene i Lovforslaget er der vel i alt væsentligt Enighed, i hvert Fald er der ikke meget stor Uenighed. Den, som mest rettede Kritik mod Lovforslaget, var det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), men afset fra et enkelt Punkt var det egentlig ikke Hovedspørgsmaal, som det ærede Medlem kritiserede. Det ærede Medlem hævdede, at det kunde være meget godt at forhøje det Bidrag, som Moderen skulde have til det uægte Barn — eller rettere sagt det Bidrag, der tilkommer det uægte Barn, thi jeg vil helst se saaledes paa Sagen, at Bidraget, der bli-